

KALJIMERE

La « Kaljimera » (parola greca, che significa semplicemente: « Buon giorno ») è, nella nostra tradizione popolare, una poesia epica, che, in semplice forma narrativa, racconta l'avvenimento festivo che si vuole celebrare. Si chiama così, perchè cori di giovani, forniti di vari strumenti musicali, usano cantarla di nottetempo, per le vie dell'abitato, quale augurio. E' una manifestazione di Fede e di Amore, che, sia nella gioia che nel dolore, erompe spontanea dai petti dei fedeli inneggianti alle grandezze di Cristo Redentore, della Vergine, dei suoi Santi, della Sua Chiesa. All'approssimarsi di una festività, si sentono questi Inni nelle case, nei vicinati, tra i muri austeri delle nostre Chiese bizantine, sotto gli sguardi amorosamente materni della nostra Panajia. Questi canti che pubblico, con la collaborazione attiva e preziosa del mio ottimo confratello E. Giordano, non sono che una minima parte della nostra ricca collezione, pazientemente raccolta nei vari paesi albanesi della Calabria e della Lucania. Le Kaljimere del Natale (la prima), di Pasqua, della Dormizione della Vergine e dell'Immacolata, appartengono alla raccolta lasciata dal Protopapàs Bernardo Bilotta, il quale, per mezzo della sua azione e dei suoi scritti numerosissimi, ha saputo infondere,

nei fedeli di Frascineto, tutto il suo immenso amore, per il rito bizantino e per le nostre tradizioni albanesi. Quelle della Passione, di Lazzaro e il Pianto della Vergine, furono da me raccolte dalla viva tradizione popolare. L'Inno a S. Atanasio proviene da S. Sofia d'Epiro e quello di S. Lucia da Mbusati, composto, quest'ultimo, dal Protopapas A. Argondizza, poeta di rara vivacità.

Avvertiamo i lettori che, per ragioni tipografiche, abbiamo dovuto tralasciare le « e muta », a discapito dell'ortografia, dove non erano strettamente richieste dalla retta pronunzia.

Quando voi, o amici Italo-Albanesi, canterete queste melodie, richiamate alla vostra memoria l'unica, vera, grande gloria dei nostri padri: la Fede profonda in Cristo Redentore, l'attaccamento indefettibile alla Chiesa di Roma!

P. IOSIF FERRARI
dell' Eparchia di Lungro

Frascineto, 21 Novembre 1946.

KALJIMERA KRISHTLJINDJES

Mbi ca kasht e te nj' shpelj
Te nj' natez shum t' thell
Zoti Krisht u-lje për ne
Sot t' na jip nj' jet t' re.

Avgusti, Zot edhe i Judhes,
Dish t' dij, për frym t' vetëhes,
Sa gjind ish ç' nën ay kish,
Mndaj nga një i shkruar kish t' ish.

Pse kish gjindja t' shkruhej vet,
Edhe Shën-Mria e Shëjti Sep
Ven e shkruhen nd' Vithleem
Ku ata naten s' gjëjen vend.

Jasht Vithlemit nj' shpeljez gjëjen
Mbrënda hijtin sa t' fjëjen,
Po kur ish si ndaj mjesnat
Shën-Mria ljeu Jisun pa-mbkat.

Nj' Ëngjell qielli u-kalar
E vate sgjoi dica deljar,
Ç' ishn e fjëjen dhenvet mban:
U lje Zoti Krisht i than!

Shpejt deljaret këmbet ngrëjen
E te shpelja më t' e gjëjen
Djaljit Shëjt e pjot butsi
Zëmrat qelljen mbë dhurti.

Si Djalj i vogel u-lje Inzot
Ç' me hare mbjon jeten sot,
Nj' yll ka delj hjemadhi diell
Ndëjtur Magrat pan ndër qiell.

Than: u-lje nj' Rregj i ri,
Na kem shohmi ay ku rri.
Nd' Jerusalem me yllin van,
Te rregj Irodh shkuan e pan.

Rodhi i ljik shpejt u-zëmrua,
Zëmra 'tij keq u-thartua,
Sa gjegj se nj' rregj i ri kish ljer,
Tha: ky s' ka t' rronj, po ka t' bjer!

Mbjoth kshtu zotrat e i pyehti:
Zoti Krisht ku ljehej dihti:
Nd' Vithleem prej shpis Davidhi,
Virgjer është Mëma ktij Biri.

Shpejt ka Magrat Rodhi u pruar:
Ju thom gjith atë ç' ë shkruar,
Ecni prana ju e e çoni
E te ku rri ngin' e m' e thoni.

Magrat dualtin ka Irodhi,
Po Inzot më nëng i ljodhi,
Pse sa u-buthtua ylli ç' pan
Te Vithleemi njize ngan.

Yllthi mbi nj' shpelj qindroi,
Ku hijtin e Inzot i gzoj;
Mbi ca kasht pan Djaljn t' rin
Me Shën Sepen e Shën-Mrin.

Shëjtrat Magra gjith hare,
I puthjen duarzit me hje,
Shkarkojen smirn, ljuven e ar
Ndër këmbezit Djaljit buljar.

Naten Magrat pra kur fjën
Ç' duaj Inzot ata kshtu xën,
Çë i mson t' mos t' priren më
Tek i ljigu Irodhi ë.

Qeni Iroth sa nënga pa,
Se Magrat më s' u-pruartin pra,
Kam vras djaljet nën dy vjet,
Ashtu, tha, vdes edhe ky mbret!

Tek Irodhi kish kto tru,
Shëjtit Sep naten ia rru
Ëngjlli Zotit e i tha: ik
Tek ay dhe ç' ia thon Egjit.

Djalji, Sepa e Shën-Mria
Iktin natzen ka shpia
Mbجاتu ven te dheu i huaj
E rrin atje për shum muaj.

Prana ç' shkoi di u ca mot,
Ëngjlli nd' ënderr Seps i thot:
Djaljin mirr e shko nd' Judhe,
Se Rodhi s' rron më te ky dhe.

Sepa Djaljit tha: Bir, vemi,
Se tek dhe i huaj jemi,
Vemi mb' paq, vemi se vdiq
Rregji Iroth ç' na doj ljik.

Shën-Mria u-hip kaljuar
Me t' Birin Shëjt ndër duar,
E t' e rrun ndë Nazaret,
Ku Zoti Krisht ndënj tridjet viet.

Dialj i Shëjt, o jeta jon,
Ndljena neve mbkatt t' on,
Për ktë u-ljeve Ti mbi dhe,
Sa t' na sillje nj' jet t' re.

Zonja Virgjër Shën-Mri,
Ndriona neve e bën-na t' ri,
Ljut t' Ënzot t' na bekonj,
Për se Ti je mëma jon.

KALJIMERA LAZARIT

O mir mbrëma
Ksaj zotri
Çë ndë kto shpi
Ndodhet u thom !

Gjegjni, një dit,
Ç' bën Perëndia
Te një katund
Çë ia thon Vithania.

Ish nië njari
Çë thrritej Lazar
Ka Krishti i dashur
Me ljpisi.

Dy motra kish
Vetem, jo më,
Me varfëri
E pa mosgjë.

Lazari vdiq,
Se vdekja e mbjoth
Me Krishtin largu
Jeten i voth.

E varrëzuan
Me shum vajtim
Mir e pastruan
E u vun mb' ljp.

Pstaj tek Inzot
U-nisn e van
Me ljet ndër sy
Muarn e than :

O Zot, O Zot,
Ndë kishe qën,
Vdekur nëng kishem
Vllaun t' ën !

Shini ato ljet
Pjeksni atà ljesh,
Mos kini dre
Se Lazari fjë.
Moj çë na thua,
O i math Inzot,
Jan kater dit
Ç' ay është nën bot.

Mua kinmi bes
Se u jam gjella,
U drita, Udha,
U vetem Zot.

Inzot u nis
Me Apostuljit,
Gjindja e prit
Me dishërim.

Po sa e rru
Te varri u qas,
Lazarin thirri
Me zë t' math.

Me zë t' math
Thrret e thot :
Dilj jasht, o Lazar,
Ngreu, ka ajo bot !

Lazari ngrëhet
Ka varri i zi,
E i jep laydi
T' Ljartit Zot.

S' mund t' iu rrfienj
Pra gjindjes thot
Ç' heljm i math
Ësht ajo bot.

Vetem ju thom
Se kush bën mir
Do t'gjënj mir
Te jetra jet.

E marmarosur
Gjindja qindroi,
Krishtin lavdoi
Si Perëndi.

Kët të vertet
Vangjelji e thot
Ra te kjo jet
Kur ecnej Inzot.

Njariu ç' rron
Me shëjten bes
Me gzim vdes
E me t'Ënzot.

KALJIMERA PASHKS

Ljeni shtratin, më mos fjëni,
Nxirni lji-pin e gzoni!
Trima e vasha, se na u-ngjall
Zoti Krisht hje-math pa zall.

Varrin çajti e fjturoi
Si ka qielli çë gzoi,
Njota Pisa u-heljmua
Se gjith gjindja i u-ljshua.

E me 'të s'e shkon më keq
E t'nget ka Krishti e heljq.
Njota dita u-di e mir,
Vem' e puthmi fjaljzen-mir,

Çë na msoj Zoti Krisht,
Me hare gjith vemi mb'qish!
Me hare gjith ljuemi sot
E këndojmi t'Ënzot.

Me hare, vlllezrit e mi,
Këndojmi bashk pjeq e t'ri:
Krishti qe e Krishti qoft,
Besa Krishtit mbi ne rroft!

Trima e vasha diljni e ljueni,
Pjeq e pjaka me ne gzoni!
Krishti u-ngjall si na kish thën,
Pisen shkëlji e e vu nën.

Dritson vetëhea jon
Se na mban Krishti Inzon.
Dora Tij ë shum e mir
E na bën të fan-mir,

Aq ktu sa nd'jatret jet
Krah-hapt Krishti na pret
Ndër qiell pra ç' e nderomi,
Me t' mirat çë kem bëmi.

Gzomi poka, pieq e t'iri,
Se e bukur dit na u-di:
Dit e dashur e e shërtuar,
Ndër gjith dit't më e bekuar.

KALJIMERA JAVES-MADHE

Kujtomi sa për ne
Krishti duroj
Sa heljme edhe për 'Të
E Jëma shkoi,

Se sot ç'jan durimet
E Shën-Mris,
Mirrni-e vesh ju gjith
Zonjat e shpis,

Se na ju këndomi një
këndim arbrisht
Çë rrfien gjith durimet
T' Zotit Krisht.

Durimet t' Zotit Krisht
Qen si një shpat
Çë zëmren i shpuan
T' pa-mbkat.

Si Judha e rru e e puthi,
Judhit për ljeshi e zun
Nd' mest asaj udh
E ljtittin e m' e shtun.

Krishti, si qinq i but
Thoj me zëmer
Oj Tat ç'je ndër qiell
Ndlje kta t' nëmur.

Shplaka e pshtime
I dhan gjith nj' nat
Qinqit Perëndis
Të pa-mbkat.

Menatet sa u di
Ç' ish e Prëmtja-madhe
Te Pilati e sualtin
Me frym t' madhe.

Thrrisjen gjith sa ishen
Mirr-e e vëre mb' kriq
Ky mbreti është i dheut
Qesarit armik.

Pilati ljahti duart
E tha u nëng e ngas
Se ky është i tër-shëjt
E u s' munt t' e vras.

Po pstaj u trëmb e bëri
Si Judhit dishtin
Ndër duart atyrve e lja
E gjakun gjith i shprishtin.

Te një shtyl e ljtittin
E i ran me for
Sa gjaku Zotit Krisht
Vej si uj te kroj.

S' u fryjtin me kta gjak
Qent mixor
I pjekstin me ca gjëmbe
Një kuror.

Nd' kriet ia ndëndtin fort
E me një hu
I shpoi ashtin e syut
E i hiri ndër tru.

Pilati kur e pa
Me at kuror
Me një cop t' kuqe
E nj' kalmer mb' dor :

Vreni njariu! tha
E jasht ia buthto
Ju shini si e bët?
Ju më ç' e doni?

Thrriti qenria:

E duami mb' kriq
Sa t' ndënden gjith
Sa jan armiq.

Pilati u trëmb e tha :

Ecni me nëmet
Bëni-e si t' e doni
Ç' ju vrafshin gjëmbat!

Kceu si uljk Judhiu

Edhe m' u ndënd,
I vun nj' kriqe ngrah
Me dy drunje t' rënd.

Krishti me kriqen ngrah

Vej tue rkuar
Judhit me shqeljbe e hunj
Tue malkuar.

Te malji kraniut

Pak t' gjall e sualn
I vun gozhda ndër këmb
Edhe ndër duar.

Tri or Krishti rroj

I vijerr nd' at kriq
Ndljei gjith armiqt
Par se t' vdis.

Dielli e hëna u-nzi

E dheu gjimoi,
Malji nd' mest u-nda
Si Krishti perëndoi.

Vate një ushtar

E zëmren i shpoi
Po gjaku Zotit Krisht
E dritsoi.

Josifi e Nikodhimi

Ka kriqja e nzuarn
Edhe t' vdekur s' jëmes
la vun ndër duar.

T' Birin t' vrar

Ndër gjunj e mbaj
Me ljot e me hidhi
Thoj kto vaj :

Bir, si t' vran

Mua ku m' ljan!

Si s' pattin ljpisi

Si s' t' ndihu mosnjari!

Vrej si t' nxijtjin

Vrej si t' pshtijtjin!

Ka t' erth ajo kuror

Kush t' e therti at ðor!

Këto këmb t' ngriqsuara

Cilja gozhd t' i lja t' shpuara!

Edhe zëmren t' shpuan

Me një shtiz t' farmakuar!

Pa tij, Bir, u si t' rronj

Këto thik s' munt t' i duronj!

Me tij, Bir, u dua t' shihem

Tek ky varr dua t' mbulihem!

Ngrëhi gjith me ljot

E me hidhi

E ksaj mbretresh gjith bëmi
shoqri.

Gjith t' mirat ndër Pashk

Ajo ju shkoft

Ju dhëft edhe Parrajsin

Ashtu qoft!

VAJTIMI SHËN-MËRIS

Popo, Bir, hjemath si diell
Çë t' e bënj u më t' rronj,
Se më s' të kam, o Bir, o Gjell !

Kët heljm u s' mund t' duronj,
Biri im çë më vdiqe
Si më i ljigu mbi kët kriqe.

Mjera u si të t' vajtonj,
Biri im e zëmra ime
Çë pa tij u s' kam ç' bënj.

Heljm i math e me shërtime
Ësht e m' munden e m' vret
Mua mëmez aq t' shkret.

Bir, m' e more paqen t' ime,
Sa Ti ike, Bir, e m' lje,
Ndër aq heljme e shërtime.

Jeten t' ime ndër Judhit
Bir, u shoh e prëçmonj
Mjera u si kam t' rronj.

Dielli e hëna e gjith ky dhe
Njo, si t' qajen me hidhi,
Ndër t' zeza, çë s' kan hje.

Faqja diellit, Bir, u nxi,
Hëna u përlijp e dheu
E reksi keq sa t' vrar t' vreu.

Bir hjemath e me hajdhi,
Si t' bënj u më të t' shoh
Sa t' m' qeshjen këta sy.

Sa keq, Bir, Bir, moj Bir,
Judhit muarn e t' vran
Sa dheu, dielli e hëna t' qan.

Gjith Parrajsi, Bir, popo,
Njo si vritet, e rkimi
Si m' ndihet si ka do.

Kjo gjind, o Bir, o trimi,
Kuj i bëre Ti aq m'ir,
S' duan t' din se ishe imi.

Si t' e bëri, Bir, e m' lje
Qaq t' harruame mëm t' shkret,
Te kjo e rrem e e ljig jet.

Bir, sa mir pat ky dhe
S' t' e kujton e njo si t' sham
E u si qen mbi tij e pe.

Me nj' shtiz t' farmakuar
I ljidhur e i vën mb' kriq
Vëra vëra qeve i shpuar.

Nëng t' pattin ljipisi,
Të pshtijtjin, të xarristin
M' ljustin gjellen pa fuqi.

Qielli vet me mua t' qan
E m' jep fuqiz, o Bir,
Të ndljenj kuj s' të dish mir.

KALJIMERA SHËN-MËRIS GUSHTIT

Malli t' shih t' birin Zotin Krisht

Ljodhi e Hosi Shën-Mrin sa rënd i qlloi.

Apostuljit ç' ishen nd' jet shprisht

T' sheshrojen besen e t' birit ç' na shptoi

Mbjoth Shpirti Shëjt mban shtratit t' saj nderuar

Çë malli shëjt i t' Birit kish qlluar.

Gjith Ëngjljit të stoljist me drit t' bukur

Me Zotin Krisht e Shpirtin Shëjt për krej,

Ahiera ljan qiellin ka gjith t' ljutur

T' vejen t' mirrjen Zonjen me 'ta t' vej,

Ku i Jati e prit me mall t' i ullej Zonj

Te krahu diatht e qiellit më t' i gzonj

Eja! Ëngjljit thojen Ti, o e dritsuar,

Ka qielli e ka jeta çë nderove,

Eja me ne Ti, Nuse, më e bekuar,

Çë biljt e Adhamit ngrëjte edhe i ljartsove.

Ngreu Ti nuse e bukur e pjot hje,

E nga te qielli ljart, ku e pritur je.

E sgjuar Shën-Mria, e qelur si i ngit

Ka Shpirti Shëjt e i Biri dhaj si dual

Ka varri e me 'ta perpara u-ngjit

Ngrah Ëngjëljet çë shprishjen ljulje shual

E i këndojen këndime çë i kishen hje,

Se ajo ish dit me drit e me hare.

Kshtu Shën-Mria e qelur yll mbi yll,
Tue gzuar e e shkuar tue kënduar
E rrën hjemadhe tek më i ljarti qiell,
Ku gjën diert e Parrajsit zgardulluar
E atje perpara t' Jatit çë e prit
Uljet ndë thron t' asaj ç' mburon me drit.

Dhaj si ahiera nga vit te dita sot
Gzon e bën kremte t' madhe qielli,
Gzojen Ëngjlit e Shējtrat 'dhe Inzot,
Gzojen Yljzit ljart e hëna e dielli;
Gzojen edhe l' Kershteret mbi kët dhe,
Se din ç' Shën-Mria është për ne.

Gzomi 'dhe na gjith sot e hare bëmi
T' Bekuares, t' Ljartes Virgjërësh,
T' Jatin, t' Birin e Shpirtin Shëjt nderomi
Dhaj si ka zakon katundi arbresh.
Nderomi sot Shën-Mrin, me Shējtrat bashk
Sot çë për jeten gjith ë njeter Pashk.

Kur i erth dita e thën
Lja Shën-Mria jeten t'ën
Te Parrajsi Inzot e shkoi
Me gjith kurmin fjuturoi.

KALJIMERA SHËN LUQISË

Dridhni vällen me hare
Ksaj Krishtit nuse t' re!
Çë kjo vashez çë hajdhiar,
Lambarisen nd' Alltar?

Çë kjo ljulje e dëlir
Çë mbjon zëmren me dëshir?
Çë kjo zonjesh drit-pjot,
Çë na qasi Inzot?

Çë ky diell çë duall ndër re
E na mbjon shpirtin me hare?
Këjo ljulje rregjirie
Ësht e Virgjera Luqie!

O kjo vash sa bukuri
Ka ndë ball, ndër duar, ndër sy,
Tundu zëmer e këndo,
Dua-je mir sa mir t' do.

Zonj, t' lji penj me shërtime:
Hir, zonj, te zëmra ime
Ndë hin Ti zonj për mot
Hin me Tij edhe Inzot.

E kjo zëmer pjot mbëkat
Sbardhen më se bor mjesnat,
Po ç' thom u e lavur grua?...
Ljë Luqin e fjas për mua?

E ndljem Ti vash me hje,
Fjas kshtu se zëmren m' ke,
Kam me mall zëmren pjot
Për tij, Virgjer, 'dhe t' Enzot.

Po na duami të këndomi
Zëmi gjellen e ia thomi:
Ish një trim Syrakuz,
Një garoful kish për buz.

Ish i dreqt si një kandil,
Ish trim e dukej yll,
Ish pjot buljari,
I kërkuar si kali.

Gra, burra, pjeq e t' ri
At trim hajen me sy,
Po trimit ata krye
Rrij e stisur nd' at Luqie.

Po Luqieja nd' at çer
Nëng ngrëjti syt nj' her.
Trim i u-nis një menat
Vate çoi zotin t' jat,

E i tha, me ljet ndër sy:
Ki për mua lji pisi!
Zoti ym, e ki-me bes...
Për Luqin t' ende u vdes!

U jam me shum fuqi,
Pse s' bëhemi gjiri?
U përgjeq pjaku buljar:
Trim i bukur e i hajdhiar!

Si m' fjet ndë kët her,
Biri ym, m' bën nder!
Munt t' e çonj u njeter bir,
Më trim e më t' mir?

Hiri Shëjtja cë e thrrittin,
Me hare t' dy e prittin.
I Jati i tha: Bilj, shpirti ym,
Njo i pari jets trim!

I bgat, me urtsi,
Çë me ne do t' bënj kushqi
« Zoti tat, ti qofsh i truar!
S' munt t' e marr, jam e martuar!

I jati e ruajti e vrëjti çeren,
Tha: ç' thua? S' njeh ti heren!
Trimu u-ngre, si një petrit,
Tha: Kush ë ky dhëndrri yt?

Thuam nd' është ky i fanmir
Më i bgat e më i mir,
Nd' është i vogelj, trim o pjak
Dua t' e di, se ljosem gjak!

Zoti ym, nd' je buljar,
Ljem e mos ti në partar,
Mos hir me mua mbë mri,
Se mbi dhe s' ruanj njari.

Na, përpara atij c' dua,
jemi baljt, jemi buhua,
Dhëndrri im kriarti qiellin
Bëri dhen, hënzen e diellin,

Dhëndrri ym, me hir-pjot,
Ësht Krishti Inzot!
Oj Luqi, tha trimi i zi,
Ka t' erth kjo lavuri?

Ti ng' e di se t' kershtet
Vijen t' vrar si drangoljet?
Via, me ljutje t' e kerkonj,
Rro ti vash, e u bën t' rronj!

Po ky Krisht ç' nëng e di,
Pse t' i bëri ata dy sy?
Aq t' bukur, të shkëlqier,
Sa m' ljosjen mua t' mjer?

Ndë je zonj me ljpisi,
Ëm-i mua ata dy sy!...
Qeshi Shëjtja me hare,
Do kta sy? Menat i ke!

Duall trimi gjith i gzuar,
Tha: menat u jam i ndrruar!
Po s' e dij ç' kish nd' krye,
Shëjtja Virgjera Luqie;

Çë me llotzit ndër sy
Mb' shpit, vetez, u mbuli.
U pergjunj e t' tërez naten
Parkaljesi t' gjithve Taten:

Zoti Krisht, Parrajsi im,
Ti ljirojem ka ky trim!
U pataks edhe pa dre
Një taljur muar njenje.

Klau gjisht, holjq ata sy,
Sa i thyejtin si gersh, i
E sa dielli m' u buthtoi
Syt trimit ia dergoi;

E t' tërez at dit,
Mbet e Virgjera pa drit.
Por sa naten i qlloi,
Vate nj' Ëngjell e m' e zgjoi:

Zonja nuse, i tha, si rri,
Kaq verbosurez, pa sy?
Mos u trëmb, njo, më t' mir,
T' i dergon Krishti, fan-mir!

E Ti e Virgjera Luqie
Bëhu Shëjt, si ke ata krye,
Se ngë shkon, o nuse e re,
E t' marrmi e vjen me ne.

Po sa t' jet jeta e dheu,
T' parkaljesen i Kershteu
E t' jep Krishti fuqit
Gjindjes t' i shrosh syt.

Fjutoroi Ëngjlli ndër qiell,
Shëjtjes syt shkeljqien si diell.
Shëjt e bukur e e fan-mir,
Syt e ri neve na prit!
Ki për ne Ti ljpisi
E na ruaj me t'ëndet sy,
Syt e kurmit na beko,
Syt e shpirtit zbukuro;

Sa t'rrimi na mbi dhe
Bën t'i kemi Krishtit hje.
Tek e prasmja jona dit,
Dilj përpara e na prit,
Të gzomi mot për mot
Tek Parrajsi t'Ënzot,
T'Ënzot e Shën-Mrin
E Tij Virgjeren Luqin.

KALJIMERA SHËN-MËRIS PA-FTES

(9 Shën-Ndreut)

Me drit më t'bukur dielli
Sot zë e shkeljqen mbi ne,
Se gas na siell ka qielli,
T'e gzomi na mbi dhe.
Nëng shih më mir njaru
Ka do i venej syu,
Po shih t'keq durime
Perzier me malkime.
I lligu diall tru-holl
Thoj: qela dhun me nj' moll,
Ftesa ç'u bë s'paguhet
Maj më vertet si duhet.
I lligu dish t'harrohej
Se gruaja kish t'dergohej
Ç'kish taksur Inzot,
Ç'mban fjaljen ç'thot.
Ay s'doj t'e kish bes
Se nj'grua shum e ljart
Piksur pa fare ftes
Kryet i bënej baljt:
Shën-Mria është kjo grua
Ç'sot na u-buthtua
Si ljuljez e bekuar
Ka nj'dhe gjith të thartuar.

Për këtez grua qielli,
Ç'na merr syt si dielli
Më se Ëngjljit me drit
Dhaj si Asaj i ngit.
U-piks sa të na gzonej
Ka pjaka Ann, pa-ftes
Zonja Virgjëresh
Me t'Birin t'na ljronej
Inzot e bëri t'mir
Sa s'kish më si t'e bënej
T'e shih t'shëjt e fan-mir
Te ndera 'Tij t'e ngrënej.
Kjo është gruaja e mir
E taksur të na gzonej,
Ka pisa të na nxir,
Parrajsin t'na zbuljonej.
Gzohu poka ti-jet
Ljuaj, o Ev e shkret!
Mbjohe bot me hare,
Sot u-piks nj'Ev e re!
Ruaj-na, o Shën-Mri,
Mbjaj mbi ne ata sy,
T'shurbejem mbi dhe t'Ënzot
T'e gzojem ndër qiell nga mot!

KALJIMERA SHËN ATHANASIT

Dita jote gas na siell,
Shën 'Thanas ç' rri ndër qiell,
Parkaljes Krishtin për ne
Se ndihmja jon Ti vetem je.

Ti nderove Aleksandrin
Ti shpëtove Orthodhoksin
Qisha t' mban si shtyll t' par
Çë dritsove jeten mbar.

Ari i ljik egjren kjsh shprishur
Edhe Besen t' on kish grisur,
Ture thën se i Biri Shëjt
Me t'Jatin gjith një s' është.

Po Ti dolle yll ndër qiell
E shkeljqeve më se diell
E na mbson se një Inzot
Ndër Tri Veta Besa thot.

Ëmri yt u-shprish mbi dhe
Me at Bes si Ti e the;
Ari pjasi! Po kush shkoi,
Kush si Ti heljme duroi?

Eresin t' madhe t' par,
Ti e shkulje dhaj si bar
Ti, si thik, me shkrime e preve,
Shiu i Shëjtris Ti qeve.

E verteta të peljqeu
Më se t' mirat ç' jep dheu
E Ti vure gjuh si shpat
E perandor ljuftcve shtat.

Qishen Shëjt ç' Ti nderon,
Si mëm t' mir Ti na e bufhton
Ndihna Ti me 'Të t' jemi,
Kshtu t' Inzoti t' i peljqemi.

Se t' e ruajmi Besen t' ende
Ndëj-na doren tek Ti gjënde,
Ashtu nd' ëmrit t' ënd nga mot,
Lavdi past ka na Inzot.

KËNDIM I SHËN-MËRIS

Zonja sgjedhur Ti je Virgjëresh
Je Nuse, Jëma edhe e Bilja t' Inzoti
Qielli e dheu Te këndon Perëndesh
Hir-pjot e hjemadhe je Ti.

*E bukur je më se dielli
Si yll Ti shkeljqen te qielli
Edhe yljzit më t' shkeljqier
Nëng jan t' bukur si je Ti.*

Je më e bardh se drita menatës
Je më e bukur se ljluljet e jets,
Ndëse vrejem yljzit e nats
Nëng jan yljiz t' bukur si Ti.
E bukur.....

Ata sy më t' bukur se drita
Prir mbi ne që T' thresmi me bes
Tij të truhemi, Virgjër, nga dita,
Shpresen t' on kemi vetem tek Ty.
E bukur.....

Ato buz me që puthen t' Ënzot
Vër mb'gas edhe ndihna ndër heljmet
Se ndër heljmet na shëomi t' tër jeten
Paqen na gjëmi vetem tek Ty.
E bukur.....
